

// Waar het om gaat is de vraag:
ken jij de persoon die jij vandaag
een betere dag hebt gegeven?

Zingeving op de Zuidas

“We hebben niet de illusie dat we de wereld radicaal kunnen veranderen. Maar dat hoeft ook niet; we willen de wereld menselijker maken, gewoon door een klein beetje van onze tijd en energie aan andere mensen te geven.” Dat zegt **Evert Nater**, lid van de programmaraad van de Stichting Zingeving op de Zuidas.

Nater: “De Stichting Zingeving Zuidas is er niet op uit om de wereld te veranderen. Er hoeft ook niks radicaal anders. Ik geloof absoluut niet in destructieve verhalen over het einde van de wereld. Of dat het vroeger beter was. Ik voel me ook geen ideoloog of wereldverbeteraar.

“Het idee is dat de financiële wereld na de crisis heel anders is geworden. Maar er is vooral bestaande wet- en regelgeving aangescherpt. Met als gevolg dat het voor banken alleen maar lastiger is geworden om met de tegenstrijdige invloeden om te gaan. Bankieren mogen immers minder uitlenen. De samenleving wil echter nog steeds evenveel kunnen lenen als vroeger. Ik geloof juist dat iedereen zich beter ontwikkelt als er minder, in plaats van meer regels worden opgelegd. Want daardoor ontstaat er ruimte om het verantwoordelijkheidsgevoel te versterken.”

Nater is in het dagelijkse leven Treasury adviseur bij Rabobank International Corporate Clients Nederland. “Ik hedge het valutarisico voor bedrijven in de omzetcategorie van 10 tot 250 miljoen euro. Ik bezoek jaarlijks zo’n 100 tot 150 bedrijven in het hele land. Ik vind het ongelooflijk leuk om zoveel verschillende bedrijven van binnen te zien.

“Mijn angst was dat een functie in de openbare sector mij zou afsluiten van een groot deel van de wereld. Tijdens een studiestage in de Tweede Kamer dacht ik dat heel Nederland om Den Haag draaide, dat iedereen wist wat zich daar afspeelde. Het is blijkbaar nog niet zo eenvoudig om je te verplaatsen in een ander. Dit wordt makkelijker als je in contact komt met de ander, of zelfs in een zelfde situatie als de andere mensen bent geweest. Daarom zouden mensen niet jarenlang dezelfde functie moeten hebben; het is bevorderlijk voor de maatschappij en natuurlijk ook voor je eigen ontwikkeling als je regelmatig doorstroomt en iets geheel anders gaat doen. Dus mensen in de politiek moeten naar het bedrijfsleven gaan, van het bedrijfsleven naar de wetenschap en ga zo maar door. Op die manier ontstaat er meer verbondenheid in de

maatschappij omdat de andere kant van het verhaal beter wordt begrepen.

“Ik heb altijd interesse gehad voor economie, belegde op mijn zestiende ook al in aandelen. Ik heb tijdens mijn traineeship ook geen moment het gevoel gehad dat de economen een enorme voorsprong hadden. Ook de commercie heb ik me snel eigen gemaakt. Bij politicologie leer je een eigen mening te vormen en die te uiten. Ik heb gemerkt dat je dat ook op een commerciële manier kunt inzetten.”

DIENEN

“Tijdens mijn traineeship en het eerste jaar daarna heb ik alleen maar gewerkt. Bewust, omdat ik mijn studietijd juist van alles en nog wat had gedaan en daardoor niet altijd het maximale resultaat heb behaald”, zegt Nater. “Ik vind werken belangrijk, maar ik wilde niet dat mijn levensmotto zou worden ‘ik werk, dus ik besta’. Toen ik me eenmaal comfortabel voelde in mijn werk, ben ik gaan nadenken over wat ik naast mijn werk kon doen voor de samenleving.

“Natuurlijk lever ik ook een bijdrage aan de maatschappij door mijn werk. Ik hedge valutarisico, daardoor vallen bedrijven niet om en behouden werknemers hun werk. Met dat antwoord alleen was ik echter niet tevreden. Ook wilde ik mij niet verschuilen achter de maatschappelijk verantwoorde projecten van mijn werkgever. Waar het om gaat is de vraag: ken jij de persoon die jij vandaag een betere dag hebt gegeven?”

Mede hierdoor sprak het project Zingeving op de Zuidas Nater onmiddellijk aan. “Naast leren en vieren is dienen namelijk een van de pilaren. Zo komen we in contact met mensen die we bovendien normaal gesproken niet zomaar ontmoeten, bijvoorbeeld ouderen, allochtone jongeren en mensen in een sociaal isolement. Zo hebben 120 jonge werknemers van de Zuidas op Valentijnsdag een date met alleenstaande ouderen gehad. Samen een dag op stap, waarbij de

yup en de senior tijdens een activiteit elkaar vertellen over wat hem of haar bezig houdt in het leven. “Bovendien kende ik Ruben van Zwieten al, een van de initiatiefnemers. Via zijn uitzendbureau voor studenten heb ik in 2006 geholpen bij de organisatie van een hockeytoernooi voor studentenverenigingen. Ik bezocht zijn kerst- en paasverhaal in de Amsterdamse Thomaskerk. Hij vroeg toen of ik mee wilde helpen bij het opzetten van het straatvoetbaltoernooi. Bij dit toernooi maakten we teams met daarin zowel mensen van bedrijven van de Zuidas als mbo-leerlingen uit Slotervaart. Dat maakte heel veel indruk op me. Dit waren kinderen die liever op school waren, omdat ze zich daar prettiger voelden dan thuis.”

BIJBELKLASSEN

Ruben van Zwieten is behalve ondernemer predikant. Hij kwam in aanraking met Ad van Nieuwpoort, predikant van de Thomaskerk bij het Amsterdamse zakencentrum Zuidas. Van Nieuwpoort was één van de initiatiefnemers van Zingeving op de Zuidas, een project dat met de komst van Van Zwieten een verdere en nieuwe impuls kreeg. Inmiddels is er een Stichting Zingeving Zuidas, waarvan Van Zwieten directeur is. Evert Nater zit in de programmaraad samen met vier young professionals uit de advocatuur, consultancy, finance en journalistiek. Deze raad organiseert evenementen rond de drie pilaren leren, dienen en viëren.

De Thomaskerk is letterlijk de bühne van veel activiteiten, want de kerk heeft als enige in Nederland een theater. Daarin verzorgt Van Zwieten regelmatig bijbelklassen. Samen met zogeheten ‘existentiegesprekken’ met bestuurders en jonge professionals vormen zij de pilaar leren, waarbij het er vooral omgaat zichzelf te voeden. Young professionals zijn een nadrukkelijke doelgroep, vertelt Nater. “De groep die werkt maar nog geen kinderen heeft. Deze groep is vooral bezig met werken, het zijn de mensen waar de bedrijven op de Zuidas op draaien. Juist deze mensen willen we bewust maken: hoeveel doe ik voor mijn medemens? Dit is misschien niet alleen voor de medemens goed, maar ook zelf zou jij je daar wel eens een stuk beter door kunnen voelen.

“Ruben gelooft dat iedereen existentiële vragen heeft. Daar ben ik het niet helemaal mee eens. Er zijn mensen die toch vooral blij zijn met het verdienen van veel geld. Ik durf niet te zeggen dat iedereen op zoek is naar zingeving. Zelf heb ik feitelijk ook geen enkele reden om me in te zetten voor Zingeving op de Zuidas. Ik ben 28 jaar, ik beseft dat ik in mijn leven nog geen werkelijke tegenslagen heb gehad en ik verdien goed. Maar ik voel me beter als andere

mensen zich door mijn inspanningen en aandacht ook beter voelen.”

Deelnemers aan de overigens drukbezochte bijbelklassen wordt niets religieus opgedrongen, wel worden Bijbelteksten gebruikt om mensen aan te zetten tot nadenken en zich persoonlijk te ontwikkelen. En om mensen met elkaar in gesprek te brengen.

Nater: “De Bijbelklassen gaan niet over de vraag of Jezus werkelijk over water heeft gelopen of dat Mozes inderdaad de tien geboden ontving op een berg in de woestijn. Maar zo’n verhaal als over de exodus uit Egypte kun je ook lezen als een levensverhaal waarin men op zoek gaat naar een betere, menselijker wereld. Egypte is dan de maatschappij van slavernij en honger, Israël de wereld waarin men in vrijheid leeft en waar medemenselijkheid is.

“Mensen die voor het eerst aan de Bijbelklas deelnemen, stellen vaak vragen als: ‘Ruben, denk je dat God bestaat?’ In de loop van de tijd ontstaat het besef dat het misschien niet gaat om de vraag of het daadwerkelijk gebeurd is, maar dat de bijbel ook figuurlijk, meer als een verhaal, gelezen kan worden. Je komt dan heel anders over een mogelijk bestaan van God te spreken.

“Aan het consumeren van teksten doet iedereen wel mee, maar er ook wat mee doen is een ander verhaal. Vandaar dat de drie pijlers – leren, dienen en viëren – met elkaar verbonden zijn. Wanneer je het belang gaat zien van medemenselijkheid, volgt daar bijna vanzelf uit dat je mee gaat doen met zo’n straatvoetbaltoernooi. En wat het viëren betreft: een vast onderdeel is de borrel. Het is dus niet alleen binnenlopen en consumeren. Tijdens de borrel kun je verder in gesprek komen over wat je daarvoor hebt gelezen of gehoord, waarbij je je werkelijke zelf kunt laten zien.”

GEVOELENS TONEN

“Binnen het bankbedrijf, de advocatuur, de consultancy – de belangrijkste sectoren op de Amsterdamse Zuidas – is een cultuur ontstaan waarin het moeilijk is om over je gevoelens te praten”, zegt Nater. “Je mag geen onzekerheid tonen naar de klant én je collega’s. Maar je komt alleen werkelijk in gesprek met de ander als je je gevoelens en onzekerheden toont.” ■

GEEN EENDUIDIG ANTWOORD

Voor Nater is zijn betrokkenheid bij het project Zingeving op de Zuidas vanzelfsprekend. “Op de middelbare school vond ik maatschappijleer het meest interessante vak. Ik ben vervolgens politicologie gaan studeren, en dan vooral politieke filosofie. Hoe ziet de ideale samenleving er uit, is een vraag die ik me nog altijd stel. Ik denk overigens dat er meerdere antwoorden mogelijk zijn.”